

det samme Resultat, at det ikke skal koste noget. Men for at afskære enhver Tvivl, finder jeg det rigtigst, at vi nu stemme disse Par Linier ud igen.

Birch: Jeg kan ikke undlade at udtale, at jeg finder det meget kedeligt, at det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) har foranlediget dette Ændringsforslags Fremkomst. Jeg kan ikke give det ærede Medlem Ret i, at det Forslag, der blev vedtaget ved anden Behandling, hvorefter der for Retsanmærkninger Udsettelse skulde betales Gebyr, var stillet under en urigtig Forudsætning; men jeg vil indrømme, at der, for mig i alt Fald, der maaske var Ophavsmand til det, var en Tvivl om, hvorvidt disse Udsettelses af Retsanmærkninger vare indbefattede under Udsettelse og Aflysninger af Dokumenter i det hele. Men ved Siden deraf havde jeg allerede paa det Tidspunkt en klar Opfattelse af, at det vilde være rigtigt, at der blev betalt Gebyr for saadanne Anmærkninger Udsettelse. Forholdet er jo nu saaledes, at der ikke alene betales for Retsanmærkningen, men tillige for dens Udsettelse. Efter det nye Lovforslag bliver Regelen den, at Retsanmærkninger paaføres uden Gebyr, og det vil jo ganske sikkert faa til Følge, at Dokumenter for Fremtiden i mangfoldige Tilfælde ville blive affattede paa en mindre omhyggelig og forsvarlig Maade end hidtil. Medens Praxis jo nu er, at enhver omhyggelig Dokumentforfatter søger Oplysninger enten gennem Pantebogsattester eller gennem Retskontoret paa vedkommende Ejendoms Folio, forinden han laver et korrekt Dokument, saa vil man fremtidig ikke blot fra Lægfolks Side, men selvfølgelig ogsaa fra juridiske Forfatters Side ræsonnere som saa: Ja hvad, jeg behøver ikke at gaa hen og undersøge paa Retskontoret, hvorledes Ejendommen ser ud, det faar jeg jo en hel Beskrivelse af i Retsskriverens Anmærkning, det skal han oplyse. Han skal oplyse, hvilke Mangler der kan være ved Adkomsten, ved Ejendommens Hartkorn og Matrikelnummer, hvilke Behæftelser der maa være paaført Ejendommens Folio med Hensyn til Beliggenheden og Servitutter; det maa omhyggeligt beskrives, for at vedkommende Kreditor efter Obligation f. Eks. kan faa Forstaaelsen af, om det drejer sig om noget, der kan influere paa hans Panteret, og naturligvis, alle Behæftelser, som findes paa Ejendommen, af Gæld osv. skulle jo omhyggeligt anføres.

Naar nu vedkommende Dokumentforfatter paa Forhaand ved, at han faar denne Beskrivelse, saa behøver han ikke at løse en Panteattest, hvorved Statskassen vil lide Tab, medens vi under anden Behandling gik ud fra, at dette, at vi nedsætte Gebyret til 3 Kr. i Stedet for 4 Kr., vilde medføre, at man vil være mere tilbøjelig til at løse Panteattester end hidtil. Men ikke nok dermed, hans Vished om, at han kan faa disse Anmærkninger udsettelse uden Gebyr, vil desuden forlede ham til at affatte Dokumenter, uden at han har egentlig Kendskab til, hvad der vedkommer den paagældende Ejendom. Jeg vil altsaa sige, at jeg har ikke blot en Frygt for, men en aldeles bestemt Overbevisning om, at denne Ordning i Løbet af nogle Aar vil medføre, at vi faa en Mængde daarligt affattede Dokumenter, og det kan Samfundet i sin Helhed ikke være tjent med. Ved Siden deraf vil jeg ogsaa markere dette, at det vil jo føre til, jeg havde nær sagt utaalelig meget Arbejde for Retsskriverne at skulle paaføre alle disse Anmærkninger. Det vil nemlig nu efter min Mening blive Regelen, at Retsskriveren vil komme til at give Anmærkninger paa Dokumenter, medens det tidligere dog kun var Undtagelser, idet Dokumentforfatterne baade for at spare Penge og ogsaa af anden Grund lod sig det være magtpaaliggende at affatte Dokumenterne saaledes, at de ikke gjorde Anmærkninger nødvendige. Det vil betyde et ikke ganske lille Arbejde for samtlige Landets Retsskivere for Fremtiden at skulle være udsatte for i de allerfleste Tilfælde at komme til at paaføre Anmærkninger, og det bliver ikke saa lille en Ulejlighed, naar en Retsskriver skal til at efterse Folierne i Panteregistret for at konstatere, om Anmærkninger kunne udslættes. Jeg tror, at dette Forslag i det hele taget vil virke uheldigt, og vil derfor indstændigt anbefale at stemme imod dette Ændringsforslag.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg kan tiltræde Ændringsforslagene under Nr. 3, 4 og 5 i Henhold til den ærede Ordførers Motivering. Ændringsforslaget under Nr. 1 kan jeg ikke med synderlig Styrke gaa imod, idet den unægtelig staar i en vis Sammenhæng med den lignende Regel, der er vedtagen for Stempellovens Vedkommende. Der er en vis logisk Sammenhæng mellem de to Regler. Dog mener jeg ikke, at Lovgrunden er ganske ens i de to Tilfælde. Den mildnende Bestemmelse i Stempelloven er jo sat ind væsentlig paa Grund